

maandag 11 juni 2018

HANDELINGEN 1 : 1-3

1 In mijn eerste boek, Theofilus, heb ik de daden en het onderricht van Jezus beschreven, 2 vanaf het begin tot aan de dag waarop Hij in de hemel werd opgenomen, nadat Hij de apostelen die Hij door de heilige Geest had uitgekozen, had gezegd wat hun opdracht was. 3 Na zijn lijden en dood heeft Hij hun herhaaldelijk bewezen dat Hij leefde; gedurende veertig dagen is Hij in hun midden verschenen en sprak Hij met hen over het Koninkrijk van God.

Vorige leesroosters zijn al een aantal keren geschreven vanuit de Bijbelboeken Lucas en Handelingen. Beiden zijn geschreven door Lucas (zie vers 1). Hij, 'arts in ruste', zijn artspraktijk opgezegd om met Paulus mee te gaan op zendingsreis. Op één daarvan heeft hij waarschijnlijk Theofilus ontmoet, een hoge ambtenaar van het machtige Romeinse rijk, maar geboeid door het evangelie van het Koninkrijk van God. Voor hem heeft Lucas eerst een evangelie geschreven dat ging over wat Jezus begonnen is te doen en te leren tot aan de dag van zijn Hemelvaart.

Nu begint Lucas aan deel twee. Want Jezus is wel naar de hemel gegaan, maar de prediking van het Koninkrijk van God gaat door. In de veertig dagen voor zijn Hemelvaart heeft Jezus met zijn apostelen intensief gesproken. Een workshop als het ware met als onderwerp: al wat het Koninkrijk van God betreft. Jezus opende de Schriften en legde hen uit wat daarin op Hem en dat koninkrijk betrekking had.

Dokter Lucas vertelt hier hoe dit evangelie door de apostelen de wereld in is gegaan. Jezus zelf gaf daar opdracht voor. Iedereen moet er van horen. De belofte van God is een heerlijke belofte voor een verdeelde en verscheurde wereld. Voor alle mensen komt het erop aan burgers van dat koninkrijk te zijn. Met die boodschap gingen de apostelen de wereld in en het heeft ook ons bereikt. Op Hemelvaartsdag laat Jezus zeggen: Ik kom weer.

Maakt u zich maar klaar om het koninkrijk binnen te gaan als het komt.

+++++

dinsdag 12 juni 2018

HANDELINGEN 1 : 12-14

12 Daarop keerden de apostelen van de Olijfberg terug naar Jeruzalem, een sabbatsreis daar vandaan. 13 In de stad aangekomen, gingen ze naar het bovenvertrek waar ze verblijf hielden: Petrus en Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas, Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Simon de Ilveraar en Judas, de zoon van Jakobus. 14 Vurig en eensgezind wijdden ze zich aan het gebed, samen met de vrouwen en met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broers.

Wat doe je in een wachtkamer? Meestal niet veel. Je kijkt een tijdschrift door of maakt soms een praatje. Je zit met je armen over elkaar te wachten op de dingen die gaan gebeuren.

Wachten de leerlingen van de Here Jezus op deze manier na Hemelvaart op de komst van de Heilige Geest? Stil maar, wacht maar....? Nee, ze zijn juist ingespannen bezig. Lucas vertelt dat ze eendrachtig blijven volharden in het gebed. De Here had hen instructies gegeven voor de komende tijd. Biddend bereiden ze zich voor op de komst van de heilige Geest. Ze zitten niet met de armen over elkaar. Ze liggen veel op hun knieën en vouwen dan hun handen. Ze praten met elkaar over wat ze van de Here hebben gehoord en wat ze hebben meegemaakt: de Hemelvaart van hun Here om de troon van de wereld te bestijgen. Voor zo'n geweldige gebeurtenis ga je God aanbidden. Je dankt voor de hoogste eer die Gods Zoon is bewezen.

Maar ook zouden ze "met kracht uit de hemel worden bekleed" (Luc. 24:49). Naar zo'n groot geschenk kijk je uit en daar vraag je om. Zo leven ze naar Pinksteren toe om de Geest te ontvangen. Het geschenk van de Geest wordt niet vanzelf je deel. Alleen wie vraagt, krijgt! Paulus roept daartoe op in Efeziërs 5:18 en onze HC zegt in Zondag 45 dat God zijn Geest alleen wil geven aan hen die Hem van harte en zonder ophouden daarom bidden en daarvoor danken.

Die belofte geldt ook voor ons. Dus, ook voor ons werk aan de winkel.

woensdag 13 juni 2018

HANDELINGEN 1 : 15-20

15 In die dagen stond Petrus op te midden van de leerlingen – er was een groep van ongeveer honderdtwintig mensen bijeen – en zei: 16 ‘Broeders, het Schriftwoord waarin de heilige Geest bij monde van David heeft gesproken over Judas, de gids van hen die Jezus gevangen hebben genomen, moest in vervulling gaan. 17 Judas was één van ons en had deel aan onze dienende taak. 18 Van de beloning voor zijn schanddaad kocht hij een stuk grond, maar bij een val werd zijn buik opengereten, zodat zijn ingewanden naar buiten kwamen. 19 Alle inwoners van Jeruzalem hebben van deze gebeurtenis gehoord, en daarom noemen ze dat stuk grond in hun eigen taal Akeldama, wat ‘bloedgrond’ betekent. 20 In het boek van de Psalmen staat namelijk geschreven: “Laat zijn woonplaats een woestijn worden en laat niemand daar meer verblijven”. En ook: “Laat een ander zijn taak overnemen.”

Twee lege plaatsen waren er gekomen in de kring. De eerste was die van Jezus. Zijn plaats wordt met Pinksteren weer gevuld, dan komt de Geest. De tweede lege plaats was die van Judas en die moet vóór Pinksteren zijn ingevuld, want dan moet het fundament van de kerk af zijn.

In de wachtkamer waren de leerlingen met de Schriften bezig. En dat zet ze op het spoor de opengevallen plaats van Judas op te vullen. Petrus, ja, juist hij, brengt die lege plek ter sprake en wat er is gebeurd met Judas, het wordt gezien in het licht van de Schrift, waar ze mee bezig waren, o.a. Ps. 69:26 en Ps. 109:8.

Mooi als je zo trefzeker de Bijbel kunt lezen en toepassen. Had Petrus dat van zichzelf? De periode hiervoor met de Here erbij, zat hij er soms helemaal naast. Maar nu, wijs gemaakt door de Here Jezus en weer in genade aangenomen, heeft hij inzicht gekregen in de dingen die gebeurd zijn en is hij een leider die de gemeente voorgaat.

Dus willen wij ook de Schriften eigentijds kunnen verstaan dan moet de Bijbel open en moeten we goed luisteren naar wat er gezegd wordt en vragen om de Geest en om verlichting van ons verstand.

+++++

donderdag 14 juni 2018

HANDELINGEN 1 : 21-22

21 Daarom moet één van de mannen die steeds bij ons waren toen de Here Jezus onder ons verkeerde, 22 vanaf de doop door Johannes tot de dag waarop Hij in de hemel werd opgenomen, samen met ons getuigen van zijn opstanding.’ 23 Ze stelden twee kandidaten voor: Josef Barsabbas, die de bijnaam Justus had, en Mattias.

Niet iedereen kan die lege plek van Judas innemen. Het moet iemand zijn die alles al heeft meegemaakt. Een oor- en ooggetuige die niets heeft gemist. En dat begint al bij de doop door Johannes. Dus aandacht voor Jezus begint met aandacht voor zijn voorloper en heraut. Want bij Johannes en zijn doop der bekering was het begin van de grote ommekeer. En de laatste van de gebeurtenissen rond Jezus is zijn Hemelvaart, waar Hij koning werd van hemel en aarde. Dus een apostel die er bij is geweest van de Doper tot de Hemelvaart.

Maar één ding krijgt extra aandacht uit die periode, nl. de opstanding. De twaalfde apostel moet met anderen getuigen van de opstanding van Christus. Daarin zit eigenlijk het hele evangelie, want wie opstanding zegt, zegt opstanding uit de dood. Een betwijfeld, maar actueel onderwerp, ook vandaag! Ook wij maken van tijd tot tijd de gang naar een begraafplaats om het laatste te doen met iemand die je lief is. Maar de boodschap van de apostelen geeft dan uitzicht: de dood is niet het einde, want de dood heeft zijn Meester gevonden!

vrijdag 15 juni 2018

HANDELINGEN 1 : 23- 26

23 Ze stelden twee kandidaten voor: Josef Barsabbas, die de bijnaam Justus had, en Mattias. 24 Daarna baden ze als volgt: 'U, Here, doorgrondt ieders gedachten. Wijs van deze beide mannen degene aan die U gekozen hebt 25 om als apostel zijn dienende taak te verrichten en de plaats in te nemen van Judas, die zijn ondergang tegemoet is gegaan.' 26 Ze lieten hen loten en het lot viel op Mattias. Hij werd aan de elf apostelen toegevoegd.

Tussen Hemelvaart en Pinksteren leven de volgelingen naar de Pinksterdag toe. Maar het was actief wachtend, want er was werk aan de kerk. Een belangrijke steen ontbrak, een fundamentsteen. De kerk is gebouwd op het fundament van apostelen en profeten (Efeze 2:20). Judas de verrader was weggevallen, maar zijn plaats mag niet leeg blijven.

Petrus stelt het aan de orde in de vergadering van de gemeente. Hij is geen paus en neemt niet in z'n eentje de beslissing. De lege plaats is een zorg van de hele gemeente. Zelf zoeken ze naar twee broeders die alles van Jezus hebben meegemaakt, die kunnen getuigen van de opstanding van hun Heer en Heiland en de overwinning op de dood. Met die verantwoordelijkheid komen er twee kandidaten naar voren. Nadat de Here om zijn zegen is gevraagd en dus de beslissing van boven, wordt er geloot.

Wat de waarde van Mattias als twaalfde apostel is? De beloofde Geest ging pas bouwen toen het fundament weer compleet was. Straks komt de Here terug om te oordelen. En dat doet Hij door zijn twaalf apostelen (Matt. 19:28, 29). Ook Mattias zit dan op een rechterstoel. Daarnaast zie je zijn naam schitteren op de grondstenen van het nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:14).

Ook onder ons leven ligt een hecht fundament, een solide basis: het getuigenis ook van Mattias.

+++++

zaterdag 16 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 1-4

1 Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. 2 Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. 3 Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, 4 en allen werden vervuld van de heilige Geest

De vijftigste dag na Pasen is aangebroken. Pinksteren. De zeven weken, die het Wekenfeest van het Pascha scheiden, zijn nu vol. En dat betekende dat de discipelen na de hemelvaart van hun Heer en Heiland tien dagen op het Pinksterfeest moesten wachten.

Toen gebeurde er in Jeruzalem iets bijzonders. De volgelingen van Jezus zijn, zoals steeds na de hemelvaart van hun Here en Heiland, bij elkaar. Ze zijn met 120 mensen bijeen, daar in die zaal. Het zal er vol geweest zijn. En dan ineens vult het geluid van een geweldige windvlaag het huis. Een huis vol wind. Je kunt ook zeggen: een huis vol Geest. God had bepaald, dat vanaf dát Pinksterfeest de heilige Geest krachtig in heel de kerk zou komen wonen. Al de gelovigen werden dan ook vervuld: vol van de heilige Geest. De belofte van Vader, waarop gewacht werd, gaat in vervulling. Hij doet wat Hij zegt en Hij maakt waar wat Hij belooft.

Sinds die tijd is de Geest er. En Hij vervult de kerk steeds weer. Het boek Handelingen vertelt het. Iedere keer als de gelovigen het nodig hebben en er om bidden dan maakt de Geest hen weer vol, worden ze weer vervuld (Hand 4). De kerk leerde daar op gericht te zijn. Want zonder de Geest kunnen we niets. Paulus beseft dat ook en geeft dan ook de opdracht: "wordt vervuld met de Geest" (Ef 5:18). Maar... dat feest viert ook nu vanzelf de eerlijke vraag op: bent u, zijn wij vol van de Geest? En... vertel ik iets nieuws, als ik nu zeg dat dit voor veel christenen een wat moeilijke en misschien wel pijnlijke vraag is? Jezus belooft (Joh 7:37,38): "stromen van levend water zullen uit het binnenste van de gelovigen komen, als zij echt geloven en drinken bij Mij".

Dat belooft de Here Jezus. Dat doet de heilige Geest. En dat vertelt Pinksteren.

zondag 17 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 4-7

4 En zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. 5 Nu woonden er Joden in Jeruzalem, godvrezende mannen uit alle volken die er onder de hemel zijn. 6 Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken. 7 En ze waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: 'Zie zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken?'

De Here had gezegd: "Jullie zullen kracht ontvangen als de heilige Geest op jullie komt, kracht om Mijn getuigen te zijn" (Hand 1:5, 8). En toen het gebeurde kon iedereen het merken. De mensen zeiden: "Hé, wat raar zijn dat geen Galileeërs, uit dat onderontwikkelde Galilea? Hoe kunnen zij al die talen spreken? Moet je ze horen over Gods grote daden, over Gods liefde en redding. Ongelooflijk, hoe is dat mogelijk?" Ja, als je vol wordt van de Geest, dan ga je over Gods grootheid en goedheid praten. Dáár zijn zij dus vol van.

U kent ze wel, familieleden, vrienden of collega's. Zodra ze in gesprek raken gaat het over auto's, computers, de vakantie of waar de kranten en radio en TV vol van zijn: voetbal, wielrennen, etc..... Ze kunnen er niet over zwijgen. Waarvan hun hart vol is daarvan stroomt de mond over. Soms bij het irritante af. Kunnen ze (we) nog wel ergens anders over praten?

Waar was men op de Pinksterdag vol van?? Lucas schreef op: Ze spraken over de grote daden van God. Jezus volgelingen zijn vol van het werk dat God doet. Gods grote daden vullen hun hart en hun gedachten. En ze kunnen er niet meer van zwijgen. De boodschap van Pinksteren is ook: als de Geest jou vult, dan gaat Hij jou inzetten voor het werk van de Here. En als je dan een bijzondere roeping of taak krijgt, dan geeft Hij je daar ook de nodige gaven en krachten voor. Hoor maar: die eenvoudige vissers, ze praten in alle talen. En wat een moed, gewoon midden in dat vijandige Jeruzalem spreken ze als profeten. De Geest is in hen om hen sterke getuigen te maken in die vijandige wereld.